

Sygn. akt I C 2240/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Protokolant: prot. sądowy Anna Łachman

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2015 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. K. (1)**

przeciwko **(...) Kołu (...) w K., P. (...) w K.**

o uchylenie uchwał

I. uchyła uchwałę nr(...) z dnia 2 sierpnia 2011 roku P. (...)

w K. wraz z utrzymaną przez nią uchwałę nr (...) z 7 maja 2011 roku Walnego Zgromadzenia Członków (...) Koła (...) w K. w zakresie wykluczenia W. K. (1) z (...) Koła (...);

II. odrzuca pozew w zakresie uchylenia uchwały nr (...) Zarządu (...) Koła (...) z dnia 4 marca 2011 roku;

III. umarza postępowanie w zakresie żądania przeprosin;

IV. zasądza od P. (...) na rzecz W. K. (1) kwotę 597 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

V. zasądza od W. K. (1) na rzecz (...) Koła (...) kwotę 197 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. IC 2240/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 sierpnia 2012r skierowanym przeciwko (...) Kołu (...) w K. i P. (...) w K.- powód W. K. (1) wniósł o stwierdzenie nieważności uchwał :

- nr (...) z dnia 02 sierpnia 2011r Z. (...) ((...)) w K. utrzymującej w mocy uchwałę z dnia 07 maja 2011r Walnego Zgromadzenia Członków (...) Koła (...) ((...)) (...) w zakresie – wykluczenia powoda z Koła (...),

- nr (...) z dnia 07 maja 2011r Walnego Zgromadzenia Członków (...) Koła (...) ((...)) (...) w zakresie utrzymania w mocy wymierzonej powodowi kary porządkowej zawieszenia w prawie do wykonywania polowań na okres jednego roku podjętej na mocy uchwały Zarządu Koła (...) z dnia 04 marca 2011r ,

- nr (...)Z. (...)o (...) z dnia 04 marca 2011r

wymierzenia powodowi kary porządkowej zawieszenia w prawie do wykonywania polowań na okres jednego roku podjętej na mocy uchwały. Domagał się też przeproszenia go przez obu pozwanych.

W obszernym uzasadnieniu pozwu powód podał, że wymienione uchwały zawierają błędne ustalenia faktyczne i stanowią obrazę prawa, statutu Polskiego Związku Łowieckiego i przepisów KPA. Zostały podjęte jego zdaniem w oparciu o nieprawdziwe zarzuty zbudowane na pomówieniach, fałszerstwach, matactwach, manipulacjach. Pismem z dnia 08 marca 2013r cofnął pozew w zakresie żądania przeproszenia go przez pozwanych. (k. 104)

W odpowiedzi na pozew pozwany P. (...) (...)

(k. 118) wniósł w pierwszej kolejności o odrzucenie pozwu w stosunku do (...) z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej względnie o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów i podał, że w zakresie uchwały Z. (...) (...) nr(...) z 02 sierpnia 2011r co do której powód opiera swe żądanie na przepisie par.48 statutu (...) pozew winien ulec odrzuceniu bowiem spór pomiędzy członkiem stowarzyszenia a jego zrzeszeniem nie jest sprawą cywilną. Ani bowiem ustawa z 13.10.1995r „Prawo łowieckie”, ani ustawa z 07.04.1989r „Prawo o stowarzyszeniach” nie zawiera unormowania w zakresie zaskarżania uchwał co oznacza, że droga sądowa jest niedopuszczalna.

Ponadto zdaniem pozwanego „Prawo łowieckie”, pozwala dochodzić praw z utraty członkostwa, lecz nie poprzez uchylenie uchwały lecz w trybie przywrócenia członkostwa tudzież ustalenia istnienia takiego członkostwa. To zaś nie pozwala uwzględnić żądania powoda, który domaga się stwierdzenia nieważności uchwały. Powyższe rozumowanie znajduje potwierdzenie w przepisach ustawy z dnia 7 kwietnia 1989r „Prawo o stowarzyszeniach”, w jej art. 29 ust.1 pkt.3.

Żądanie powoda jest również nieuzasadnione z merytorycznego punktu widzenia. Zaskarżona uchwała Z. (...) (...) oparta została na dowodach tj. zeznaniach świadków, treści korespondencji poczty elektronicznej, a twierdzenia powoda odwołującego się od tej uchwały nie są poparte żadnymi dowodami z tego względu powództwo winno ulec oddaleniu.

Pozwane (...) Koło (...) w K. –

w odpowiedzi na pozew wniosło o odrzucenie pozwu względnie o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania. Podniosło zarzut niedopuszczalności drogi sądowej.

Odnośnie Uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia Członków (...)

z 07 maja 2011r dotyczącej wykluczenia powoda podało, że zgodnie z art. 33 ust.6 ustawy „Prawo łowieckie” droga sądowa przysługuje w przypadku spraw dotyczących nabycia i utraty członkostwa w (...) lub utraty członkostwa w Kole (...) po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego. Tym samym członkowi K. nie przysługuje roszczenie o uchylenie uchwały w przedmiocie jego wykluczenia ze zrzeszenia gdyż przepisy ustawy nie przewidują takiego roszczenia. Powodowi przysługuje jedynie roszczenie o ustalenie stosunku prawnego w trybie art. 189 kpc. W takiej sprawie sąd będzie uprawniony do oceny zasadności wykluczenia bez względu na to na jakiej podstawie wykluczenie nastąpiło.

W zakresie uchwały z dnia 4 marca 2011r Zarządu (...) w przedmiocie wymierzenia powodowi kary porządkowej – pozwany podniósł, że członkowi K. nie przysługuje roszczenie o uchylenie takiej uchwały gdyż przepisy prawa łowieckiego nie przewidują takiego roszczenia.

Poza tym pozwany podniósł iż zaskarżone uchwały są merytorycznie uzasadnione, podjęte zostały w oparciu o szeroki materiał dowodowy w którym wszelkie stawiane powodowi zarzuty znajdują swe potwierdzenie.

Po sprecyzowaniu żądania (k. 160) powód wniósł o uchylenie dwóch uchwał : tj. uchwały nr (...)z 02 sierpnia 2011r Z. (...) (...) która utrzymała w mocy uchwały: nr (...) z dnia 07 maja 2011r Walnego Zgromadzenia Członków (...) Koła (...) i nr (...) z 04 marca 2011r Z. (...) (...). Wniósł nadto o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd ustalił :

Powód W. K. (1) został członkiem (...) Koła (...) „ w K. w roku 1994.

Jego członkostwo w tym K. przebiegało w zasadzie bez zakłóceń do listopada 2009r kiedy to na polowaniu doszło do incydentu , który zapoczątkował szereg zdarzeń zakończonych finalnie podjęciem przez organ Koła (...) uchwały o wykluczeniu powoda z jego członków.

Mianowicie na tymże polowaniu pomiędzy powodem, a W. G. (1) doszło do sprzeczki . Powód miał bowiem pretensje do W. G. (1) jako rozprawiającego polowanie ,że ten zamienił stanowiska jego uczestników, a konkretnie swoje i zaproszonego przez powoda gościa - W. Ż. (1) – w taki sposób ,że stanowisko gościa powoda było gorsze - przez co W. G. (1) ustrzelił dzika , a gość powoda nie. W czasie ostrej wymiany zdań pomiędzy powodem a W. G. (1) doszło do użycia przez każdego z nich w stosunku do siebie nawzajem obraźliwych określeń.

D.: zezn. Św. A. B. –k.; 225, zeznanie powoda – prot. elektroniczny z rozprawy z dnia 16.03.2015r, zezn. Św. S. J. – k. 228, św. S. G. –k. 279. Sw. W. W. –k. 282

Po tej kłótni – obaj członkowie K. tj. W. G. (1) i W. K. (1) zostali ukarani przez Zarząd Koła Łowieckiego (...) karami porządkowymi zawieszenia w prawach członka na okres 6 miesięcy –

D. : uchwała nr(...)Zarządu (...) z 5.05.2010r –k. 78 - odnośnie W. G. i uchwała z dnia 2 lutego 2010r w sprawie W. K. –k. 179.

Powód odwołał się od nałożonej na niego kary, ale bezskutecznie

i uchwała Zarządu (...) o jego ukaraniu została utrzymana w mocy - uchwałą Walnego Zgromadzenia Członków (...) z dnia 24 kwietnia 2010r

dow : treść protokołu posiedzenia WZCz –k. 184-185

W. G. (1) również wniósł dnia 31 maja 2010r odwołanie od nałożonej na niego kary porządkowej .

Jego odwołanie zostało załatwione inaczej niż powoda – mianowicie sprawa miała być omawiana na zebraniu Zarządu Koła w dniu 10.07.2010r

D.: zawiadomienie o posiedzeniu –k. 84 , odwołanie k. 81.

Później zostało zwołane na dzień 11 września 2010r Nadzwyczajne Walne Zebranie Członków K. ,na którym dokonano wyboru nowych członków Zarządu K. z A. M. (1) jako prezesem. Ten nowy skład zarządu Koła podjął decyzję dnia 16 września 2010r o zmianie sposobu wykonania kary porządkowej przez W. G. (1) tj. skrócił mu tę karę do 5 miesięcy.

D.: pismo –k. 85

Powód zakwestionował wybór nowych członków zarządu K. z dnia 11 września 2010r – co w efekcie skutkowało uchyleniem przez Z. (...)uchwały WZCz K. . Zwołano więc kolejne Nadzwyczajne Walne Zebranie Członków K. na dzień 12 lutego 2011r na którym dokonano ponownie wyboru członków zarządu K. (...) . Wybrano te same osoby co poprzednio .

D.; informacja o terminie –k. 86

Niedługo po tym wyborze nowy Zarząd Koła z prezesem A. M. (1) na czele podjął dnia 4 marca 2011r uchwałę nr (...) wymierzenia powodowi kary porządkowej zawieszenia w prawach do wykonywania polowań na okres jednego roku na podstawie par. 64 pkt 12 i par. 152 ust.1 pkt 3 statutu (...).

W uzasadnieniu uchwały podano ,że powód dwukrotnie nie stawiał się na posiedzenie Zarządu Koła zwołane dnia 01.12.2010r i 12.02.2011r na których miał złożyć wyjaśnienia w sprawie insynuacji pod adresem legalnie funkcjonującego zarządu Koła , w sprawie jego poczty e' mailowej w której powód upominał się o przywrócenie mu prawa do polowań – wobec upływu kary porządkowej zawieszającej go w tych prawach, ponadto w sprawie naruszenia przez powoda par.17 pkt.1 Regulaminu polowań polegającego na tym ,że na polowaniu dnia 2.01.2011r – zaproszony przez niego gość W. Ż. (1) strzelał do dzików między pędzeniami . Nadto wskazano że powód nie okazał ,że ma przystrzeloną broń , nie złożył protokołu z wykonania czynności gospodarczych , nie wykonał prac w B.

z terminem do 31 października 2010r , nie uczestniczył w dokarmianiu zwierzyny. Przed podjęciem uchwały nie wysłuchano W. Ż. (1).

D.: treść uchwały – z jej uzasadnieniem k. 56 i nast. treść poczty

e' mailowej –k. 202-209

Powód odwołał się dnia 25 marca 2011r od tej uchwały do Walnego Zgromadzenia Członków K..

Podał , w uzasadnieniu że przesyłką poleconą przesłał swe wyjaśnienia na posiedzenie dnia 01.12. 2010r , ale z niewiadomych przyczyn nie dotarła ona na czas , dlatego powód ją reklamował oraz ,że

o terminie zebrania zwołanego na dzień 12 .02. 2011r powód został zawiadomiony na trzy dni przed tą datą i nie zdążył sporządzić pisemnego wyjaśnienia, ale przybył osobiście , choć spóźniony z powodu kolizji drogowej. Wyjaśnił też ,że czasie rozmowy z A. M. (1), jeszcze wówczas kandydatem na prezesa (rozmowa miała miejsce przed głosowaniem) – zapytany przez niego – dlaczego nie przybył na posiedzenie zarządu powód odpowiedział „ kim jesteś ,że mnie pytasz”.

Dow; odwołanie –k. 60 i nast. , zezn. A. M. i zeznanie powoda – prot. elektroniczny, zezn. Św. J. D. –k. 253

Jednocześnie pismami z dnia 28 marca 2011r i dnia 31 marca 2011r- powód zwrócił się z pominięciem Komisji Rewizyjnej K. - bezpośrednio do Z. (...) - o weryfikację decyzji Zarządu Koła z dnia 16 .09.2010r odnośnie skrócenia kary porządkowej dla W. G. , z którą to decyzją powód się nie zgadzał i o dokonanie oceny jej zgodności z przepisami prawa , a także w sprawie nieprzestrzegania przez członków Zarządu K. Rozporządzenia Min. Środowiska w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania

i znakowania tusz. Chodziło o zachowanie S. G. (1) i J. D. (1) na polowaniu w dniu 8 stycznia 2011r.

Dow; pisma powoda –k. 76 i 88

Zarząd Okręgowy (...) uchwałę z dnia 30 maja 2011r uchylił uchwałę Zarządu K. nr (...) z dnia 16.09.2010r dotyczącą terminu rozpoczęcia i wykonania kary przez W. G. i przekazał tę sprawę do ponownego rozpoznania Zarządowi Koła , a także przekazał do rzecznika dyscyplinarnego w T. wniosek powoda w kwestii nieprzestrzegania przez członków Zarządu K. (...) Rozporządzenia Min. Środowiska w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz.

Dow; decyzja Zarządu Okr. (...)k. 90

W międzyczasie Zarząd Koła (...) – do którego dotarła informacja o pismach powoda skierowanych do Z. (...) (...) na posiedzeniu dnia 16 kwietnia 2011r podjął uchwałę nr (...) o skierowaniu do Walnego Zgromadzenia Członków K. – wniosku o wykluczenie powoda z Koła (...) uzasadniając wniosek działaniem powoda na szkodę K. . Z tą samą datą Z. (...)wyjaśnienie w sprawie złożonych tam przez powoda pism

D.: uchwała –k. 35 , pismo zarządu Koła – k. 193

Walne Zgromadzenie Członków K. na posiedzeniu dnia 07 maja 2011r - podjęło uchwałę nr (...) mocą której wykluczyło W. K. (1) z (...) Koła (...) na podstawie par. 44 ust.1 i 2 Statutu (...).

W uzasadnieniu powołano się na przewinienia powoda a to na:

dotychczasowe kary porządkowe nałożone na powoda , nierzetelne przedstawienie przez niego dowodów w sprawie W. G., naruszenie zasad bezpieczeństwa podczas polowania zbiorowego 2 stycznia 2011r, odmowę udzielenia pomocy przy wykładaniu paszy na ńcisku, złożenie wniosku do Z. (...) (...) w K. i T. z pominięciem Komisji Rewizyjnej W. (...), rozpowszechnianie wobec kolegi K. W. nieprawdziwych informacji o złej atmosferze w K., nieprzestrzeganie prawa łowieckiego , statutu (...), rażąco naruszenie zasad współżycia koleżeńskiego dobrych obyczajów zasad etyki i tradycji łowieckiej.

Dow treść i uzasadnienie uchwały – k. 43

Jednocześnie poinformowano powoda pismem z dnia 17 maja 2011r że Walne Zgromadzenie Członków K. (...) na posiedzeniu w dniu

7 maja 2011r nie uwzględniło jego odwołania w sprawie nałożonej na niego kary porządkowej zawieszenia na rok w prawie do polowań orzeczonej uchwałą Zarządu K. z dnia 4 marca 2011r nr (...).

Dow; pismo Zarządu (...) do powoda –k. 53

Powód odwołał się do Z. (...) w K. od uchwały Walnego Zgromadzenia Członków K. (...) nr (...) podjętej dnia 7 maja 2011r – w sprawie wykluczenia go z członków K. jak i w sprawie utrzymania w mocy uchwały Zarządu K. nr (...) z dnia 04 marca 2011r o ukaraniu go karą porządkową zawieszenia w prawach do polowań.

Dow; odwołanie powoda –k. 23,

Zarząd Okręgowy (...) w K. uchwałą z dnia 2 sierpnia 2011r nr 3 – utrzymał w mocy uchwałę (...) z dnia 7 maja 2011r uzasadniając ,że postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy przez W. K. i wykazało winę powoda w zakresie stawianych mu zarzutów.

Dow; treść uchwały –k. 20

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o cytowane dokumenty, zeznania wskazanych świadków i stron .

Świadkowie zeznający na okoliczność zachowań powoda na polowaniach potwierdzili jego tezę o bezzasadności zarzutów dotyczących tej kwestii . Inne zarzuty natomiast związane z pismami powoda , e' mailami sąd mógł ocenić na podstawie ich treści.

Żaden ze świadków nie zeznał że powód na polowaniu zachowuje się w sposób sprzeczny z prawem łowieckim czy statutem , albo dobrymi obyczajami tzn. aby puszczał psa w miot, czy aby jego gość strzelał do dzików między pędzeniami, bądź by powód urządzał ciche pędzenia.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. D. (1) który zeznał iż gość powoda W. Ż. (1) strzelał do dzików między pędzeniami , a to dlatego ,że sam tego nie widział a dowiedział się o tym od S. S. , który tu przed sądem zeznał iż takiego strzału nie widział i co więcej, że nie był słuchany przez zarząd koła w tej sprawie. Nie ma też w aktach protokołu takiego przesłuchania . Podobnie jest z zeznaniami świadka W. G. (1), który na większą część pytań sądu nie udzielił odpowiedzi, w tym na pytanie czy i dlaczego zamienił w czasie polowania stanowiska swoje i W. Ż. (1) co jak wiadomo stało się przyczyną konfliktu z powodem . Tak więc jego zeznania a raczej ich brak w kluczowych kwestiach potwierdzają jedynie wersje powoda co do przyczyny scysji między nimi. Świadek S. G. również nie był świadkiem

puszczenia psa powoda w miot, ani zejścia powoda ze stanowiska, ani oddania strzału do dzików przez W. Ż. między pędzeniami. Zeznał on iż tylko słyszał o takich zachowaniach ale nie wiadomo od kogo skoro nikt tego nie widział. Świadkowie ci ponadto co należy podkreślić pozostają w konflikcie z powodem, bowiem ich właśnie dotyczyły pisma powoda kierowane do Z. (...) (...), dlatego też do ich zeznań należy podejść z dużą dozą ostrożności.

Pozostali natomiast świadkowie, którzy mają do tej sprawy stosunek obojętny zeznali zupełnie inaczej i tak A. B. wręcz stwierdził, że zarzuty stawiane powodowi nie należą do kategorii przewinień łowieckich, są śmieszne i w 90% nieprawdziwe, że szukano dla niego przewinień za to, że zwrócił się do Z. (...) (...). Zeznał też, że powód miał przystrzeloną broń, że jego pies nigdy nie został wpuszczony w miot.

Świadek S. J. nie potwierdził żadnego zarzutu stawianego powodowi podobnie jak i świadek S. S. w tym również tego, że gość powoda W. Ż. strzelał do dzików między pędzeniami i dodał też, że wbrew temu co twierdzi strona pozwana nie był on słuchany przez zarząd koła w tej właśnie kwestii.

Św. W. W. również nie potwierdził zarzutów w zakresie nagannych zachowań powoda na polowaniach, dodał, że nie ma wiedzy na temat działań powoda na szkodę koła.

Św. S. O. nie słyszał o ewentualnych przewinieniach łowieckich powoda.

Żaden też z wymienionych świadków nie zeznał iżby powód rozpowszechniał wobec K. W. jakieś nieprawdziwe informacje

o działaniach członków K., a sam K. W. nie był ani przez zarząd koła ani przez sąd (bo nikt go nie wnioskował na świadka) w tej kwestii słuchany.

Jeśli chodzi o zeznania stron – to A. M. (1) prezes Koła (...) podał, że osobiście nie widział żadnego zachowania powoda na polowaniu. Jego zeznanie w tym zakresie więc niczego do sprawy nie wniosło. Dotyczyło natomiast działań powoda w innych sytuacjach tj. pisania pism do zarządu koła do z. (...) (...),

e' maili do członków koła ale te dokumenty sąd ocenił zgodnie z ich treścią.

Strona Pozwana (...) zrzekła się przesłuchania.

Jeżeli chodzi o zeznania powoda – to potwierdził on w nich wersję zdarzeń opisaną w pozwie. Sąd dał wiarę powodowi w zakresie incydentu

z polowania z listopada 2009r tj. scysji pomiędzy nim a W. G. co do przyczyny, która tę scysję wywołała, a mianowicie, że była nią zamiana miejsc uczestników polowania w tym gościa powoda W. Ż. na gorsze w stosunku do tego jakie mu przysługiwało z kartki i to nie za zgodą gościa, lecz wskutek arbitralnej decyzji W. G. jako rozprawiającego polowanie, a potem jego obraźliwa odpowiedź na pytanie powoda o przyczynę takiej decyzji. Gdyby do tej zamiany miejsc nie doszło to W. K. (1) nie miał by pretensji do W. G. (1) i prawdopodobnie nie byłoby by w ogóle tej sprawy. Tymczasem zachowanie W. G. który gościowi powoda- (za którego komfort powód czuł się odpowiedzialny) - przydzielił gorsze stanowisko i tym samym pozbawił go szansy na upolowanie dzika spowodowało powoda do zapytania dlaczego tak się stało i kiedy jeszcze otrzymał od niego niegrzeczną odpowiedź zareagował w podobnym nerwowym tonie.

Sąd również uznał za wiarygodne wyjaśnienie powoda w kwestii stawianego mu zarzutu nierzetelnego przedstawienia dowodów w sprawie W. G. (1). Chodzi o przedstawione przez niego oświadczenie pisemne N. K. – naganiacza na polowaniu, które zostało zniszczone przez ustępującego ze stanowiska prezesa W. W. z niewiadomej przyczyny. On sam zeznając przed sądem w tej kwestii potwierdzając, że istotnie zniszczył ten dokument - nie wyjaśnił dlaczego to zrobił. Trudno zatem zrozumieć dlaczego przedstawienie tego oświadczenia uznano za nierzetelny dowód ze strony powoda.

Wiarygodne są również wyjaśnienia powoda w kwestii stawianego mu zarzutu lekceważącego sposobu odmowy udzielenia pomocy przy wykładaniu paszy na ńęcisku. Powód nie potwierdził iżby w taki właśnie sposób się zachował, dodał że wówczas chodziło o niewielką ilość marchewki do której wyłożenia jego pomoc nie była potrzebna. Jego zeznania potwierdza treść pisma sporządzonego przez A. M. złożonego do akt (k. 191) w którym między innymi opisuje on to zdarzenie jako „niepozorny fakt” i cytuje przy tym słowa G. który stwierdza: „po zrzuceniu marchwi do magazynu postanowiliśmy zawieźć jedną trzecią na ńęcisko, kolega K., który przyjechał na ten właśnie moment - nie zaoferował pomocy przy ńęcisku, a poproszony o pomoc powiedział w obecności kolegi W. – że „szkoda mu czasu”. Tenże W. co już tu podnoszono nie był w tej sprawie jednak słuchany, a nie bez znaczenia dla tej kwestii jest fakt, że świadek G. może być negatywnie ustosunkowany do powoda za którego przyczyną został ukarany karą dyscyplinarną – o czym sam zeznaje.

W kwestii zarzutu rozpowszechniania przez powoda wobec K. W. nieprawdziwych informacji o złej atmosferze w K. i panujących w nim układach stwierdzić trzeba, że zarzut ten absolutnie nie został potwierdzony. Zarząd Koła nawet nie przesłuchał w tej kwestii K. W., a przed sądem również nie był on wnioskowany na świadka. Powód natomiast zaprzecza aby miał się w podobny sposób wobec niego zachować.

Zarzut nie przystrzelenia broni okazał się bezzasadny, bo powód wylegitymował się dokumentem wykonania takiego obowiązku – czego dowodem jest stosowne zaświadczenie –k. 74.

Jeśli chodzi o jakieś konkretne czynności z prac gospodarczych, które nie zostały zdaniem pozwanych przez powoda w określonym czasie wykonane to w sprawie brak dokładniejszych informacji co konkretnie i w jakim czasie powód miał wykonać, a czego nie zrobił – nie mówiąc już o tym że tego rodzaju przewinienia kwalifikują się co najwyżej do zastosowania kary porządkowej, a nie wykluczenia z K..

W kwestii zarzutu niezłożenia przez powoda wyjaśnień i nie stawienia się na posiedzenie dnia 01.12. 2010r i 12 .02. 2011r to powód zeznał że wyjaśnienia złożył na piśmie i wysłał je odpowiednio wcześniej do zarządu koła, ale do niego nie dotarły. Powód reklamował tę przesyłkę na poczcie. J. D. (1), łowczy koła zeznając przed sądem potwierdził iż rzeczywiście widział dokument poczty potwierdzający, że przesyłka powoda polecona- istotnie została nadana – ale nie widział jednak jej zawartości. Skoro tak, to należy przyjąć, że powód wykazał iż wyjaśnienia złożył, bo przecież nie wysłał pustej koperty, a zatem postawienie mu zarzutu niezłożenia ich było bezzasadne. Na posiedzenie zwołane w dniu 12.02.2011 powód przybył osobiście.

Co do zarzutów dotyczących pisanych przez powoda pism do organów (...) oraz e’maili - to fakt ich sporządzenia nie jest przez samego powoda kwestionowany.

Stan prawny:

Powód domaga się uchylecia uchwały Z. (...) z 2 sierpnia 2011r utrzymującej w mocy uchwałę Walnego Zebrania Członków (...) Koła (...)

z 7 maja 2011r o wykluczeniu go z członków K. oraz uchwały Zarządu (...) Koła (...) z 04 marca 2011r o nałożeniu na powoda kary porządkowej zawieszenia go w prawie do polowań na okres do jednego roku.

Na wstępie zaznaczyć należy iż P. (...) i Koła (...) to podmioty których działalność opiera się na przepisach ustawy z dnia 13 października 1995r „Prawo łowieckie” oraz na statucie (...).

W myśl art. 32 ust.4 punkt 2 cyt. ustawy statut (...) określa między innymi sposób nabywania i utraty członkostwa w (...) oraz kole łowieckim, zasady przynależności do kół łowieckich, przyczyny utraty członkostwa oraz prawa i obowiązki członków.

Z art. 33 ustawy ” Prawo łowieckie” w wersji obowiązującej do 21.04.2014r, a która ma w tej sprawie zastosowanie (bo ustawa z dnia 12 grudnia 2013r o zmianie ustawy Prawo łowieckie Dz.U. z 20.02.2014 która weszła w życie

21.04.2014r – dokonując zmiany m.inn. art. 33 prawa łowieckiego postanowiła w swym art. 3 – że do spraw wszczętych przed wejściem w życie tej ustawy a dotyczących utraty lub nabycia członkostwa w (...) lub utraty członkostwa w kole łowieckim stosuje się przepisy dotychczasowe) wynika , że w sprawach nabycia i utraty członkostwa w Polskim Związku Łowieckim oraz utraty członkostwa w kole łowieckim zainteresowany może po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego dochodzić swoich praw na drodze sądowej, zaś

par.48 statutu (...) stanowi ,że po wyczerpaniu drogi wewnątrzorganizacyjnej w sprawach związanych z utratą członkostwa w kole zainteresowany może dochodzić swoich praw przed sądem powszechnym.

Przepisy ustawy Prawo łowieckie podobnie jak i statut (...) nie przewidują natomiast drogi sądowej w sprawach kar porządkowych , co do których zastrzeżone jest tylko postępowanie wewnątrzorganizacyjne. Z tej przyczyny pozew w zakresie żądania uchylenia uchwały Z. (...) z dnia 04 marca 2011r o nałożeniu kary porządkowej zawieszenia w prawie do polowań do jednego roku - sąd odrzucił na mocy art. 199 par.1 p 1 kpc.

W zakresie żądania przeproszenia powoda wobec jego cofnięcia jeszcze przed doręczeniem odpisu pozwu pozwanym – sąd umorzył postępowanie na mocy art. 355 par.1 kpc.

Wracając do uchwały o wykluczeniu powoda z K.- to w tym zakresie powód wyczerpał drogę postępowania wewnątrzorganizacyjnego. Najwyższy organ (...) tj. Zarząd Okręgowy (...) wydał uchwałę – od której odwołanie przysługuje jedynie do sądu w myśl zasady art. 33 ustawy „Prawo łowieckie” .

Przepis art. 33 cyt. ustawy jak i par.48 statutu (...) nie określają *expressis verbis* w jaki sposób winno być sformułowane żądanie w tej kwestii , ani też nie odsyłają w tym zakresie do innych przepisów. Nie można jednak z tego wyprowadzić wniosku (jak to sugeruje strona pozwana) iż powód nie ma roszczenia o uchylenie uchwały i że winien inaczej sformułować żądanie poprzez domaganie się w trybie art. 189 kpc ustalenia istnienia lub nie stosunku prawnego lub prawa.

Sąd nie podziela tego poglądu .

Po pierwsze powództwo z art. 189 kpc jest uzasadnione wtedy gdy nie ma innej drogi w dochodzeniu roszczenia. Po drugie gdyby przyjąć ,że powodowi przysługuje li tylko powództwo o ustalenie, to w przypadku jego uwzględnienia zaskarżona uchwała dalej by funkcjonowała w obrocie bo nie zostałaby uchylona i status powoda byłby nieokreślony bo z jednej strony istniałaby uchwała o wykluczeniu, a z drugiej orzeczenie sądu

o ustaleniu istnienia stosunku członkostwa. Ponieważ tak ustawa „ Prawo łowieckie” jak i statut (...) stanowią ,że decyzje ich organów podejmowane są w formie uchwał oraz przewidują ich uchylenie w trybie postępowania wewnątrzorganizacyjnego to wydaje się iż przed sądem również możliwym rodzajem żądania w zakresie zaskarżonej uchwały jest żądanie jej uchylenia skoro postępowanie sądowe w myśl art. 33 ustawy jest przedłużeniem postępowania wewnątrzorganizacyjnego w zakresie zaskarżania uchwał w sprawach członkostwa.

W takiej sprawie wypowiedział się też Sąd Najwyższy- ***vide postanow. SN 2007-06-20***

LEX nr 347287...

Roszczenie członka koła łowieckiego o ochronę jego członkostwa przed niezgodnym z prawem lub statutem wykluczeniem z koła łowieckiego podlegają rozpoznaniu na drodze sądowej. Nie ma przy tym znaczenia sam sposób sformułowania roszczenia zmierzającego do takiej ochrony w konkretnym przypadku. Drogi sądowej w omawianym zakresie nie wyłączają też przewidziane w art. 33 ust. 5 ustawy z 1995 r. - Prawo łowieckie kompetencje nadzorcze organów statutowych (...) w stosunku do uchwał kół łowieckich.

Jeżeli chodzi o merytoryczną stronę podjętej uchwały o wykluczeniu powoda z K. to stwierdzić należy iż jest ona sprzeczna z przepisami statutu (...) na podstawie których została podjęta.

Statut (...) w par. 44 określa podstawy wykluczenia członka z koła i wymienia je w sposób enumeratywny. Są to:

Ust.1.nieprzestrzeganie prawa łowieckiego , Statutu, bądź uporczywe uchylanie się od obowiązków nałożonych przez uprawnione organy koła,

Ust.2. gdy członek koła rażąco narusza zasady współzycia koleżeńskiego , dobre obyczaje bądź zasady etyki i tradycji łowieckiej.

Zaznaczyć należy iż wykluczenie z członkostwa jest karą najdotkliwszą i winna być stosowana w wyjątkowych sytuacjach .

Powoda wykluczono na podstawie par.44 ust.1 i 2 statutu (...) czyli na podstawie wszystkich wymienionych w statucie podstaw na jakich można wykluczyć członka . W uzasadnieniu uchwały powołano się na:

dotychczasowe kary porządkowe nałożone na powoda , nierzetelne przedstawienie przez niego dowodów w sprawie W. G., naruszenie zasad bezpieczeństwa podczas polowania zbiorowego 2 stycznia 2011r, lekceważący sposób odmowy udzielenia pomocy przy wykładaniu paszy na ńcisku, złożenie wniosku do Z. (...) (...) w K. i T. z pominięciem Komisji Rewizyjnej W. (...), rozpowszechnianie wobec kolegi K. W. nieprawdziwych informacji o złej atmosferze w K. i panujących w nim układach – co jednoznacznie wskazuje ,że powód nie przestrzegał prawa łowieckiego , statutu (...) , rażąco naruszył zasady współzycia koleżeńskiego dobrych obyczajów zasad etyki i tradycji łowieckiej.

Zarzuty na podstawie których wykluczono powoda podzielić można na kilka kategorii dotyczących : stricte polowań, prac gospodarczych na rzecz K. i innych obowiązków myśliwego , działań powoda związanych z podejmowanymi przez K. uchwałami tj. jego odwołań , pism do (...)

i e' maili do kolegów z K..

Te, które dotyczą przewinień powoda na polowaniach zostały przez powoda całkowicie podważone albo okazało się ,że ich przebieg był inny niż opisany w przedmiotowych uchwałach .

Te związane z obowiązkami członka koła w zakresie prac gospodarczych na rzecz koła czy dokarmiania zwierzyny również nie zostały skonkretyzowane a w każdym razie nawet jeżeli powód jakiejś czynności nie wykonał to co najwyżej mogło to mieć charakter incydentalny a nie stanowiło uporczywego uchylania się od obowiązków nałożonych przez uprawnione organy koła.

Wydaje się więc ,że złożenie przez powoda wniosków do Z. (...) (...) w K. i T. z pominięciem Komisji Rewizyjnej W. (...)było tak naprawdę przyczyną podjęcia decyzji o wykluczeniu powoda z koła. To zachowanie powoda bowiem najbardziej zbulwersowało członków koła i jego zarząd i było w efekcie bezpośrednią przyczyną podjęcia uchwały o wykluczeniu powoda . Określone zostało jako niekoleżeńskie , szkodzące kołu , nieetyczne i niezgodne z zasadami tradycji łowieckiej.

Patrząc na tę kwestię od strony przepisów prawa łowieckiego , czy statutu , stwierdzić trzeba ,że nie ma w nich zakazu dla członka koła zwrócenia się do takiego organu. Par. 40 statutu (...) daje członkowi prawo do oceny działalności koła.

Wprawdzie przepisy statutu (...) w par. 68-70 wskazują Komisję Rewizyjną jako organ nadzorczy nad działalnością K. do której członek może się zwrócić , ale też żaden przepis statutu czy ustawy Prawo łowieckie nie określa jako przewinienie łowieckie – pominięcie drogi służbowej i zwrócenie się z określoną kwestią wprost do organu wyższego . Jeżeliby zarząd Koła nie miał sobie nic do zarzucenia w sprawie powoda to takie działania z jego strony nie powinny go nawet wzruszyć . Tymczasem odwołanie się powoda od uchwały zarządu K. do Z. (...) (...) wywołało skutek w postaci uchylenia uchwały Zarządu K. w sprawie wykonania kary przez W. G. a nadto w postaci skierowania sprawy do rzeczownika dyscyplinarnego w kwestii zachowań S. G.

i J. D.. Nie było to więc ze strony powoda działanie bezzasadne, pozbawione całkowicie racji. Oprócz tego, że zostało ono odebrane przez zarząd koła jako próba podważenia legalności działań jego członków, jako skarga, donos – to nie można stwierdzić, że powód tym działaniem złamał jakieś prawo. Wysłał podpisane przez siebie pisma do Zarządu O. bo wiedział, że w Komisji Rewizyjnej nie uzyska poparcia bowiem działali w niej ci sami ludzie, którzy właśnie kandydowali do władz zarządu koła, a których legalność wyboru powód właśnie był zakwestionował.

Powód zwrócił się bezpośrednio do organu nadrzędnego nad K. działając w poczuciu niesprawiedliwości jaka go spotkała ze strony członków zarządu K. Zarząd bowiem najpierw niejednakowo potraktował W. G. i powoda bo temu pierwszemu skrócił karę porządkową, a nie uczynił tego w stosunku do powoda, choć zdaniem powoda to właśnie

W. G. swym zachowaniem na polowaniu w listopadzie 2009r sprowokował całe zajście za które obaj zostali ukarani, a potem kiedy powód złożył w tej sprawie swe zastrzeżenia został ponownie ukarany karą zawieszenia w prawach do polowań na jeden rok i to przez osoby które jego zdaniem dopuściły się przewinień łowieckich o których właśnie napisał do Z. (...). Zachowanie powoda w tej sytuacji trudno jest zakwalifikować jednoznacznie jak to uczynili pozwani jako rażące naruszenie zasad współzycia koleżeńskiego, dobrych obyczajów bądź zasad etyki i tradycji łowieckiej.

Zaznaczyć na koniec należy iż zarzut dotychczasowych kar porządkowych nałożonych na powoda jako jedna z podstaw jego wykluczenia został postawiony przynajmniej częściowo niezgodnie z prawem łowieckim i statutem, bowiem w uchwale Zarządu K. z 16 kwietnia 2011r – o skierowaniu wniosku do Walnego Zgromadzenia Członków o wykluczenie powoda wskazano jako przewinienie powoda między innymi karę porządkową nałożoną na niego 30 kwietnia 2007r – podczas gdy zgodnie z par. 155 statutu (...) karę porządkową po okresie dwóch lat od dnia jej orzeczenia, lub od jej odbycia uważa się za niebyłą. Karę tę jednak przywołano i włączając ją w podstawy wykluczenia powoda spowodowano, że powód za to samo przewinienie został po raz drugi ukarany.

Następna kara porządkowa z dnia 04 marca 2011r o zawieszeniu w prawach do polowania nie była jeszcze prawomocna w chwili kierowania uchwały do Walnego (a było to 16 kwietnia 2011r) o wykluczenie powoda bo powód się od niej odwołał i dopiero Walne w dniu 7 maja 2011r – rozpoznało odwołanie powoda od tej uchwały. Sama kara porządkowa zawieszenia w prawach do polowań na jeden rok – orzeczona de facto za to że powód zdaniem zarządu koła nie złożył wyjaśnień do swych pism kierowanych do K. odnośnie osób z jego zarządu wydaje się być co najmniej dyskusyjna. Powód co tu już podkreślono zeznał, że wyjaśnienia złożył na piśmie i wysłał je odpowiednio wcześniej do zarządu koła, ale one do niego nie dotarły z przyczyn od niego niezależnych, ale wykazał, że przesyłka polecona z tymi wyjaśnieniami do Zarządu koła została wysłana. Sam J. D. łowczy koła zeznając przed sądem potwierdził iż widział dokument poczty potwierdzający, że polecona przesyłka powoda istotnie została nadana choć nie poznał jej zawartości. Natomiast na kolejne posiedzenie członków koła dnia 7 maja 2011r powód przybył, choć się spóźnił, uczestniczył w nim a jego przewinienie polegało na tym, że jeszcze przed wyborem A. M. na prezesa – odpowiedział na jego pytanie

„Kim jesteś, że pytasz” co bynajmniej nie miało go obrazić tylko sugerować iż A. M. (1) przed wyborem go na prezesa nie jest jeszcze uprawniony do zadawania powodowi pytań, na które odpowiedź miała mieć wpływ na podjęcie w stosunku do powoda decyzji przez organ K..

Reasumując stwierdzić trzeba, że powód został tak naprawdę wykluczony za to, że: zwrócił uwagę W. G. na niestosowność jego zachowania na polowaniu w listopadzie 2009r, że w poczcie elektronicznej do kolegów z K. napisał, że J. D. nie wydaje mu „odstrzału” – co należy do jego obowiązków jako łowczego pomimo licznych próśb powoda bo chyba liczy na flaszkę, i w końcu za to, że zwrócił się do Z. (...) (...) wobec bezskuteczności jego odwołań do organów K..

Wszystkie te działania powoda były tylko reakcją obronną na niewłaściwe jego zdaniem zachowanie jego kolegów z K., wobec których po prostu nie przeszedł obojętnie, a które jego zdaniem były dla niego krzywdzące i niesprawiedliwe. Nie można zatem potraktować ich jako

naruszenie przepisów prawa łowieckiego, statutu (...), czy też zasad etyki

i tradycji łowieckiej , co mając na względzie orzeczono o uchyleniu uchwały wykluczającej powoda z Koła (...)

O kosztach postępowania orzeczono w myśl zasady art. 98 kpc.